

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐
เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอ
ทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราช เรียกว่า “ศาลจังหวัดทุ่งสง” และจะเปิด ทำการได้เมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดทุ่งสงมีเขตตลอดท้องที่อำเภอ ทุ่งสง อำเภอฉวาง อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอพิปูนและอำเภอ ร่อนพิบูลย์ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ในระหว่างที่ยังมิได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเปิดทำการ ตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช มีเขตอำนาจ ตลอดถึงเขตของศาลจังหวัดทุ่งสงด้วย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๕๒๐

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการตาม
มาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนคร-
ศรีธรรมราช ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอทุ่งสง อำเภอฉวาง อำเภอ
ทุ่งใหญ่ อำเภอพิปูนและอำเภอร่อนพิบูลย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน
ในท้องที่อำเภอดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้